

Gimnazijec utonil. Utonil je v Krki pri Novem mestu 14letni Anton Hauschild, gimnazijec iz Ljubljane.

Smrtna nesreča železniškega kurjača. V nedeljo dne 2. avgusta ob pol sedmih zvečer se je zgodila v Mostah pri Ljubljani železniška nesreča, koje smrtna žrtev je postal 56letni kurjač Jože Trojer. Zašel je med dva vlaka, ki sta vozila nasproti. Ko se je hotel ogniti enemu, ga je podrl drugi. Lokomotiva mu je odtrgala glavo in razmesarila truplo. Trojer je bil oženjen in tik pred upokojitvijo.

Razne novice.

Udeležencem slovenskega tabora v Mariboru. Odbor prosi, da vsi udeleženci, ki pridejo peš ali z vlaki, se javijo na zbirališču vstric glavnega kolodvora, kjer bo razviden razpored udeležencev v pohodu, kje se morajo razvrstiti. Udeleženci iz posameznih okrajev se naj točno držijo navodil rediteljev. Vozovi naj se postavijo v Tomšičevem drevoredu tik Krčevine. Kolesarji pa se naj zberejo v Kopitarjevi ulici blizu kolodvora. Vsaka župnija naj tvori skupino in naj se ljudje držijo te skupine. Vsaka fara naj ima svoje reditelje in naj pazi na red. Vozovi naj imajo že naprej določenega varuha. Kdor ne more biti doma pri sv. maši, ima priliko, da se udeleži sv. maše pri frančiškanih ob 8 ali ob pol 9. Na vsak način pa morajo biti vsi udeleženci do 9. ure zbrani na svojih mestih pri glavnem kolodvoru. Pohod po mariborskih ulicah z godbo na čelu se začne točno ob 9.15. Reditelji dobijo posebna navodila in prosimo, da se iz vsake župnije javi reditelje pisarni tabora v Mariboru, Loška ulica 10. Na vozovih se lahko udeležijo tabora tudi ženske, a v pohodu pa korakajo samo moški. Dohod na taborišče v Ljudskem vrtu bo zaprt in brez dovoljenja rediteljev ne bode imel nihče vstopa. Udeleženci, ki pridejo z vlaki, se lahko poslužijo polovične nedeljske vožnje in morajo na vrtopni postaji zahtevati nedeljsko karto. Ker je 9. avgusta zadnji dan razstave »Mariborski teden«, se lahko pripeljejo iz bolj oddaljenih krajev udeleženci že prejšnje dni za polovično ceno. Morajo pa na vstopni postaji kupiti rumeno legitimacijo, katero morajo dati na »Ma-

riborskem tednu« žigosati. Udeležencem tabora sploh priporočamo, da obiščejo »Mariborski teden«, ki ima letos predvsem gospodarski značaj. Na vsak način prosimo, da nam iz vseh župnij, katere se niso poslale prijave, naznačijo vsaj približno število udeležencev tabora, da bo vodstvo rediteljev lahko vse potrebno ukrenilo. Na tabor vabimo še prav posebej tudi naše obrtnike, ker bo med govorniki tudi domači obrtnik. Vsa potrebna navodila so dobile krajevne organizacije JRZ v posebnih dopisih. — Pisarna za tabor JRZ v Mariboru, Loška ulica 10.

Otvoritev Mariborskega tedna in gasilska proslava v Mariboru. V soboto dne 1. avgusta je bila slovesna otvoritev Mariborskega tedna, katere se je udeležil g. podban dr. Majcen, škof dr. Tomažič ter razni drugi zastopniki vojaške in civilnih oblasti. — V soboto zvečer so priredili gasilci baklado ter podoknice kumicam novega rešilnega avtomobila in dveh najstarejšima članoma, ki sta bila že pri ustanovitvi mariborskih gasilcev in rešilnega oddelka in to sta dr. Urbaček in pivovarnar I. Tscheligi. — V nedeljo se je zbralo k proslavi 65letnice obstoja mariborske gasilske čete nad 1000 gasilcev iz raznih krajev v Mariboru. Na Glavnem trgu pri Marijinem znamenju je bila za gasilce sv. maša, nato blagoslovitev novega rešilnega avtomobila, gasilska vaja in zaključna gasilska veselica.

»Kmetiski list« piše 29. julija, da ga je ob nekem čitju »kar v luft vrglo«. Padel je seveda nazaj na zemljo, in sicer kakor navadno na najslabši del — pri njem na glavo. V svoji zmedenosti, ki presega navadno mero, piše o Avstriji: »Cerkvena hierarhija (duhovništvo) je prevzela nasilnim potom vso oblast, potem ko je z ognjem in mečem razbila delavske vrste in hitlerjevce«. Papir je res nadvse potrpežljiv, ker prenaša celo take budalosti. Po trditvi tega dičnega »kmetsko-stanovskega« lista mora biti predsednik avstrijske države duhovnik, pa ni; predsednik vlade mora biti duhovnik, pa ni; vojni minister mora biti duhovnik, pa ni. Sploh ni niti eden duhovnik minister. Deželni

Oglas je reg. pod št. 23762 od 19. XI. 1934.

glavarji morajo biti vsi duhovniki. pa ni eden ni; dekani bi morali biti obenem okrajni glavarji, pa niso. In vendar trdi lažnjivi kljukec v »Kmetiskem listu«: »Duhovništvo je prevzelo v Avstriji nasilnim potom vso oblast.« Tako daleč more iti skisanje možganov pri človeku, ki se kakor španski bik v rdečo barvo zaganja v klerikalizem!

Tisočkrat je bila botra. Umrla je v starosti 80 let posestnica in gostilničarka g. Pajdaš Neža iz Zgornje Pehance pri Brežicah. Rojena je bila leta 1856 na Vrhu pri Zdolah, odkoder se je poročila v 20. letu z gostilničarjem in posestnikom Pajdašem v Pohanci, s katerim je živela v zakonski zvezi 56 let. Ko jo je pred štiri leti zapustil mož, je poprijela sama za vaje ter vodila naprej gostilno in upravljala posestvo do svoje smrti. Celih 60 let je bila vzorna gospodinja in dobrotnica revnim otrokom ter drugim revežem. Ponesla je preko tisoč novorojenčkov iz raznih krajev Slovenije k sv. krstu. Tudi birmanska botra je bila mnogokrat. Po-

Italijani nimajo sreče z zasedbo Abesinije.

Italija ima vedno več težkoč z zasedbo Abesinije. V Abesiniji sami so punti ter napadi vstašev na dnevnem redu. Dne 28. julija pa je zadela Italijane huda nesreča v pristanišču Massava ob Rdečem morju.

V prvotni vzhodno afriški ital. koloniji Eritreja imajo Italijani pristanišče, ki se imenuje Masava. Masava je igrala v zadnji vojni med Abesinci in Italijani kot izhodno oporišče najvažnejšo vlogo. Mesto so Italijani v zadnjih mesecih znatno razširili in posebno še pristanišče je bilo modernizirano, da je lahko služilo raztovorenju vojnega in

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

»Haha, plemenit človek; kje pa si to besedo ujela? Poslušaj, kaj ti pravim! S svojimi šestimi križi sem dosti ljudi spoznala in sem prišla daleč okoli; toda zares dobrega moškega še nobenega nisem videla. Ni jih, ti rečem. Vsi, kar jih je, so sebični. Samo jemali bi, dajali pa nič. Od žensk terjajo najtežje reči in najhujše žrtve; hočejo, da jih ženske na rokah nosijo in jim strežejo ko angelci Bogu; da bi sami kdaj ženam kaj žrtvovali, jim hvaležnost z dejanji pokazali, to jim še na misel ne pride. Čim bolj se žene žrtvujejo, tem bolj so moški lahkomišelní, nezvesti, nehvaležni — oženjeni prav tako kakor samski, ali pa celo še bolj kakor samski.«

»Ali, botra, kako črno gledate! Ali vam je kak moški kdaj kaj žalega prizadel?«

»Ne, ne; to bi mu bila že posvetila! Za menoj so letali, dedci slinavi, da bi me bili dobili, pa še mezinca nisem kateremu pustila in ne le enemu sem jo okoli ušes zasolila. Z vsemi sem bila ko pes z mačkami; saj drugače ne zaslužijo.«

»Botra, vsi pa vendar niso taki, kakor pravite.«

»Eden je kakor drugi. Poznam jih. Kakor petelin na strehi, tako so nestanovitni, pa žejni ko žolne

11

so in po tobaku smrdijo. Napihujejo se kakor purmani, včasih pa spet slinijo ko tisti lesni polži. Pavla, pametna bodi, dobro ti hočem, nobenemu moškemu ne verjemi nobene besede; naj reče, kar hoče, verjemi, vsak le nase misli! Če se v katerega zagledaš, si izgubljena. Nič drugega si ne učaš kakor bridkosti in trpljenje in razočaranje.«

Sočutno je gledala Jerca na dekle, ki je žalostno pobesilo glavo; potem je zopet začela:

»Pavla, ne zanašaj se na Ravnjaka in njegovo hvaležnost! Ravnjak se bo oženil in ...«

»Za božjo voljo, botra,« ji je dekle seglo v besedo, »ko so mu mati umrli, se vendar ne more ženiti.«

»V dveh, treh tednih seveda še ne; toda čez pol leta ali čez eno leto se bo gotovo. Potem je amen in konec vse hvaležnosti. Če bi ti še ostal prijazen, bo žena postala ljubosumna in od hiše boš morala.«

»O Bog!« je kriknila Pavla in se je le po sili ubranila solz.

Kmalu je zopet zbrala in rekla vsa iz sebe:

»Na prav nič se ne zanašam. Ampak tu ne ostane več. Tu v bolnišnici se mi zdi, kakor da sem zaprta — in vendar nisem storila nič hudega. Botra, pustite me domov! Vzemite me s seboj!«

»Če na vsak način hočeš, pa pojdi!« je odvrnila Jerca. »Nedolžnega človeka res ne smejo zapirati. Malo še počakaj! Z zdravnikom bi še rada govorila dve, tri besede.«